

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilman

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

32. De S. præsule Bonito, qui orationis causa in Ecclesia pernoct[an]s à D.
Virgine ad sacris operand[um] inuitatur, & ab ead[em] admirabili veste
conatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](#)

950 COLLATION. SACRAR.
Mane autem facto, præfatus Episcopus Do-
mino Papæ cuneta quæ viderat, retulit Sicq;
acceptos & descriptos libros Moralium in Hi-
spaniam reportauit. Hancq; visionem eis de-
inceps prænotari & præscribi instituit.

Vincenius Beluacensis in specie historiali, & Lau-
rent. Scritus in vitiis sanctor. 15. Ianuarij. De san-
cto præfule Bonito, qui orationis causa in Ecclesia
pernoctans, à B. virginе ad sacra operandum inni-
tatur, & ab eadem admirabili ueste donatur.

CAP. XXXII.

Sancus Præful Bonitus Aluernensis, cum
cor suum perficere dedisset, ut perfectè le-
sum & eius matrem diligenter, quadam die
templum beati Michaëlis cum turba intravit,
& in angulo basilice licet inter multos, soli-
audinem cordis sibi fecit. Consumatis my-
steriis, quique in sua redierunt, & ipse solus
in latibulo suo remansit: & custodes, ne quis
remansisset, pescrutatis sunt Ecclesiam, sed
Dei nutu sancti viri non potuerunt inuenire
latebram, qui obseratis iam Ecclesia forti-
bus eò securius, quò secretius effudit in ea
nimam suam, factusque in agonia prolixus
orans, vidit huiusmodi visionem. Ecce repen-
tē de cælo sonuit quasi vox dulcis cantilenæ,
& micantibus luminaribus, limen templi cœ-
pit tremere tanquam intrante multitudine.
Adspiciebat vir sanctus, & ecce virgo Maria in-
tebat cum candidato sanctorum angelorum,

& sa-

LIBER VIII.

951

& sanctorum hominum, & chorus ille cælestis decantabant, Dominæ eiusque filio, ipsa quoque vocem suam exercuit in Christi pæconio. Et sic quidem per mediū chori fasta est illa processio. Cumque ventum fuissest ante altare, quæsitum est à quibusdam sanctorū, quis haberet Missam celebrare. Et inquit beata virgo: Adest Bonitus pæsus verè bonus & satis dignus, cui hoc officiū debeat committi. Audiens hoc ille, pauebat & retrahebat se, cuius rei lapis, qui ei cessit, adhuc seruat indicium. Tandem quæsitus & inventus est, deductus & pæsentatus illi beatæ congregationi, & ministriis sanctis, veste nuptiali ornatus est, ac diuino altari applicatus. Et postquam dedit in celebratione sancti operis decus, ac decēter consummauit, Beata virgo valefacies dilecto suo, pro munere cælestem vestem ei dedit: Res est nota satis: & apud Alueruenses admodum celebris, maximè autem in ciuitate Alverniae, quæ dicitur Mons clarus, & usque hodie monstratur populo vestimentum illud cælestis, cuius materies & contexturæ modus à nullo hominum dignosci potest, & est eximijs candoris, miraque levitatis ac lenitatis.

Joannes Nauclerus in Chronicis Tomo 2 generatione
34. de iucunda & amabili visione Henrici Imperat quā habuit Roma in Ecclesia B. Marie matronæ.

Henricus eius nominis secundus, vel ut
R. 2 alij